23 August

Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XVI NUMARUL 33 (1025) ● MIERCURI 18 AUGUST 1965 ● 8 PAGINI 30 BANI

LUMINILE LUI AUGUST

de Costache ANTON

Vara aceea a fost lungă, cu zile de arșiță, cu zumzet de avioane, cu bombardamente și lacrimi. Nopțile erau luminate doar de exploziile bombelor. Ferestrele caselor rămîneau oarbe. Străzile erau acoperite cu un zăbranic.

Intr-o noapte de august am auzit bătăi puternice în geam. Intîi am crezut că se dăduse alarmă și că trebuie să mergem iar la adăpost. Am încercat să ascult vuietul avioanelor. Se auzea alt vuiet. De glasuri. Am ieșit în stradă. Ferestrele vecinilor erau luminate. Oamenii se îmbrățișau, rîdeau, alergau să ducă vestea mai departe. Intre timp s-au aprins luminile și pe stradă. Și pe alte străzi. In clipa aceea nu știam că aceste lumini s-au aprins în tot orașul, pe întreg cuprinsul țării. Că ele consemnau firesc și simplu marea victorie a clasei muncitoare, a comuniștilor. Partidul Comunist Român a fost initiatorul și organizatorul insurecției armate care a dus la răsturnarea dictaturii militaro-fasciste. Insurecția a început prin arestarea clicii antonesciene de către formatiunile patriotice de luptă. Răspunzînd chemării partidului și exprimînd vointa și hotărîrea de luptă a poporului, armata română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste...

Au trecut de atunci 21 de veri. Ziua aceea răsărită brusc în plină noapte s-a numit 23 August 1944. A fost ca un hotar. Hotarul dintre întuneric și lumină. Sub conducerea înțeleaptă și lucidă a Partidului Comunist Român, poporul nostru a cucerit an de an noi și însemnate victorii. Chipul țării s-a schimbat, a întinerit, s-a făcut mai frumos. Alte lumini consemnează tot atît de firesc, tot atît de simplu, victoriile de azi ale harnicului nostru popor, bunăstarea și mulțumirea lui. Vouă, care sînteți la vîrsta cravatelor roșii, vă sînt cunoscute aceste lumini. Le-ați văzut în excursiile și în drumețiile din timpul vacanțelor ; le-ați zărit din tren cînd ați plecat în tabără la munte sau la mare. Aceste lumini strălucesc în lungul și în latul țării. Sînt marile cetăți ale industriei și petrochimiei : Hunedoara, Craiova, Brașov, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Brazi, Săvinești, Roman ; sînt șantierele viitoarelor hidrocentrale de pe Argeș și de la Porțile de Fier, sînt noile com-

(continuare în pag. 5-a)

Desen : Puiu MANU

PASIUNI ŞI ÎMPLINIRI

Unii au zis: „Ne place muzica". „Foarte bine! — li s-a răspuns. Poftiţi, aveţi posibilitatea să învăţaţi la orice instrument doriţi". Altora le-a plăcut baletul, alţii au îndrăgit teatrul, mulţi şi-au dat seama că sînt fascinaţi de pictură. Arheologia, lăcătuşăria, electrotehnica, construcţia de aero şi navomodele, botanica, zoologia, matematica şi literatura concentrează spre ele pasiunile numeroşilor pionieri şi elevi de la cele 10 şcoli generale de 8 ani şi 3 şcoli medii din Turnu Severin.

Cu vreo cîţiva ani în urmă, Tudorică Elena şi Bălă Ion au fost şi ei pionieri, elevi la una din şcolile din Turnu Severin. Acum Lenuţa e în clasa a X-a la Şcoala medie de muzică din Craiova, iar Ionel în aceeaşi clasă, numai că în Bucureşti. Unde şi-au cultivat aptitudinile muzicale? Acolo unde şi le cultivă în prezent şi Ştirbu Victoria, Tufiş Silvia, Păunescu Florica (numai cîţiva dintre foarte mulţi ca ei). Adică la Uzinele mecanice din oraş. Parcă vă aud întrebînd miraţi: „Ce au de-a face uzinele mecanice cu muzica?" Iată că au. Şi nu numai cu muzica, ci şi cu baletul (le puteţi întreba pe elevele Drăgan Mariana şi Barbu Tatiana, două mici balerine cu reputaţie în oraş). La clubul acestor uzine, pentru copiii muncitorilor de aici, precum şi pentru toţi ceilalţi doritori, funcţionează, de ani de zile, două cercuri: de muzică şi balet. Fără să vă dăm amănunte mai multe, vă spunem doar că orchestra „piticilor" de aici (36 de pionieri şi elevi), e cea mai bună din toată regiunea Oltenia.

Într-una din zile, în faţa Casei pionierilor a oprit un autobuz al televiziunii. Emoţia era generală. Numai eroul principal, pionierul Mazilu Gheorghe, îşi păstra un calm imperturbabil. Avea toate motivele să fie calm. Încă de prin clasa a III-a era membru al cercului de arte plastice. Aşa că, în ziua aceea (după vreo 5 ani de cultivare a pasiunii), era sigur pe mîna lui, pe el însuşi. În faţa obiectivelor a dovedit, calm, gradul măiestriei lui, schiţînd în cărbune peisaje şi portrete. Poate l-aţi văzut şi voi pe ecranele televizoarelor. Şi poate că aţi văzut şi alte lucrări din expoziţia permanentă aparţinînd unor talentaţi pictori în devenire ca Miţuc Ion, Tobă Emanoil, Şalvarii Mihai şi alţii. Aflu acum că Mazilu a reuşit la Şcoala de arte plastice din Bucureşti. Şi mai aflu că cei de la cercul de teatru au fost cam amărîţi că televiziunea i-a neglijat. Aveau şi ei cu ce să apară pe ecran. Doar au pus în scenă numeroase piese de teatru cu care au avut mult succes: Călinaş Voinicul, Cenuşăreasa, Escu. Numele unor interpreţi ca Mihail Mircea, Modîlcă Mariana, Drăghici Mariana, Popescu Constantin, Ghiaţă Maria s-au impus sutelor de spectatori din oraş.

Muzică, balet, pictură, teatru. Patru pasiuni şi tot atîtea împliniri ale copilăriei pe care o trăiesc pionierii şi elevii din oraşul de la Porţile Severinului. Şi mai sînt încă multe altele. Pentru nimeni nu-i surprinzător că pe copiii din Turnu Severin îi poţi întîlni vizitînd atelierele şantierelor navale, învăţînd să construiască navomodele, sub îndrumarea profesorilor şi părinţilor lor care lucrează aici la construcţia motonavelor adevărate, ori cercetînd urmele trecutului, pietre şi ziduri vechi, obiecte şi fragmente de unelte păstrate în aceste locuri din timpuri străvechi. La Casa pionierilor, cei care încă de pe acum se gîndesc să se specializeze în botanică sau zoologie, lucrează şi fac observaţii asupra plantelor exotice şi animalelor pe care le au strînse aici, într-o mică grădină botanică şi una zoologică. În numeroasele biblioteci din oraş (biblioteca centrală dispune de 75 000 de volume, precum şi de toate publicaţiile) e un lucru obişnuit să-i vezi pe copii, nu numai împrumutînd cărţi, ci stînd ore în şir, la mese, aplecaţi peste o carte, studiind, învăţînd. Turnu Severin, acest oraş cunoscut ca una dintre cele mai bogate pagini de istorie, păstrînd mărturii de la Traian şi Decebal încoace, înnoit de transformările socialiste pe care şi el le cunoaşte asemeni întregii hărţi a patriei, oferă copiilor lui toate posibilităţile de a-şi cultiva aptitudinile, de a trăi încă de pe acum bucuria primelor împliniri.

Constantin DIACONU

ÎŢI MULŢUMIM

VĂ POVESTIM DESPRE NOI

700 DE PRIETENI

Locul de unde vă scriu este minunat! Sînt în tabără la Homorod. De jur-împrejur — munţi maiestuoşi, brazi înalţi, poieni primitoare. Zilele trec ca în vis şi fiecare dintre ele ne rezervă alte şi alte bucurii. O excursie în împrejurimi, un joc de orientare, un concurs, un meci de fotbal, un film, un carnaval sau un foc de tabără. Sîntem peste 700 de prieteni. Şi toţi la fel de veseli. Mai interesant este însă, că fiecare povesteşte că acolo de unde vine el (sîntem copii din multe regiuni) se petrec lucrurile cele mai interesante, se află construcţiile cele mai frumoase, sînt oamenii cei mai harnici. Şi cum să nu-i credem?

FLORIAN IOAN
Şcoala generală de 8 ani Copalnic-Mănăştur, raionul Lăpuş

GÎNDURI PENTRU NOUL AN

Deşi petrec bine în vacanţă, mă gîndesc adesea la începutul noului an şcolar. Sînt nerăbdătoare să trec pragul şcolii noi, cu clase mari, frumoase. Am să păşesc cu grijă pe parchetul strălucitor, voi păstra curată banca, tot ceea ce mă înconjoară. Şi ce bucurie voi avea cînd voi răsfoi noile cărţi, pe care am aflat că le voi primi în dar şi anul acesta. Bucurii, bucurii ale copilăriei noastre fericite, veghiate de partidul drag.

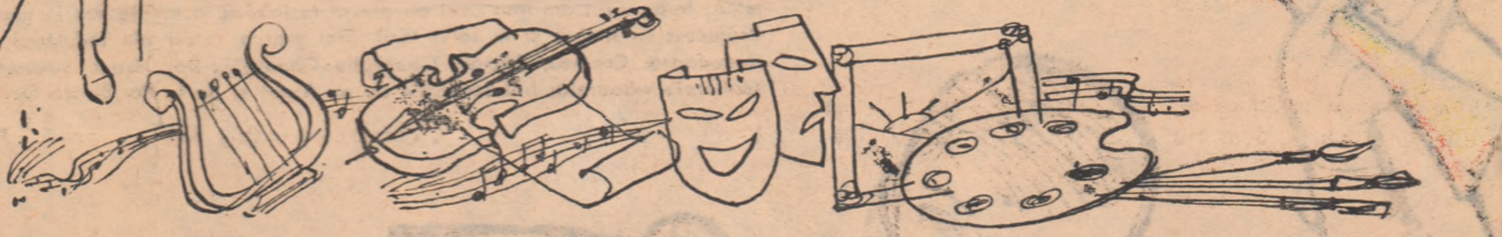
SICĂ CONSTANTINA
Şcoala generală de 8 ani, com. Movileni, raionul Slatina

VISELE NOASTRE SE VOR ÎNFĂPTUI

Într-una din zilele acestei vacanţe, am făcut o vizită la fabrica de ciment din oraş, împreună cu colegii. Tatăl meu lucrează aci. E cocător. Are un geam colorat prin care priveşte gurile încinse ale cuptoarelor. Mi l-a dat şi mie să mă uit prin el. Să fi văzut cum trosneau pietrele, cum huruiau motoarele! Am trecut geamul şi colegului meu Subţirică Mircea. Îi sticleau ochii de bucurie. Mi-a spus că i-ar place să lucreze aici. Poate va fi cocător ca tata, poate strungar, pentru că atunci cînd am trecut prin ateliere, strungul l-a ispitit cel mai mult. Visul lui Mircea de a lucra în uzină, sau visul oricăruia dintre noi de a-şi alege o meserie frumoasă, se va înfăptui, avem toate condiţiile.

DAMACHE MARIA
Şcoala generală de 8 ani nr. 5, Medgidia

SUS PE COLINĂ...

De obicei, în gara Teliu nu-i aglomeraţie. Dar azi, în mod cu totul special, este aici o forfotă şi o emoţie de zile mari. De fapt şi forfota şi veselia şi emoţia şi gălăgia sînt ale pionierilor din comună, care pleacă în excursie. Bineînţeles, la gară, în afară de excursionişti, sînt prezenţi şi părinţii lor. Dar părinţii, ca părinţii, sînt cuminţi şi gravi şi aşteaptă în linişte sosirea trenului. Un singur părinte se abate de la această regulă. E pretutindeni printre copii, îi cunoaşte ca pe proprii lui fii pe ţîncii din jurul lui.

— În fond, măi Rodica, sînteţi copii de ispravă. Toţi vă laudă. V-au lăudat cînd aţi stîrpit cărăbuşul de mai? V-au lăudat! V-au lăudat atunci cu gîndacul de colorado, şi cînd v-aţi amenajat terenul de sport? V-au lăudat! V-au lăudat cînd aţi fost în pădure la strîngerea seminţei de stejar? V-au lăudat! V-au lăudat cînd aţi îngrijit grădina din faţa monumentului...

— Păi cum să nu ne laude, nene Şerban? sări în vorbă şi Boriceanu Maria, preşedinta unităţii. Ce ne laudă degeaba?...

„Nenea" Şerban are aproape 40 de ani. Copiii din comuna Teliu, raionul Sfîntul Gheorghe, îl cunosc bine, foarte bine. Îl respectă şi-l iubesc.

Un şuier prelung şi trenul se pune din nou în mişcare. La ferestre, capetele copiilor veseli sclipesc în soare. Mîini şi batiste flutură a bun rămas. Şi trenul se depărtează şi părinţii părăsesc încet micul peron al gării Teliu. Un singur om a rămas sprijinit de stîlpul din faţa clădirii gării: Şerban Gheorghe, preşedintele Sfatului popular comunal. Omul n-a împlinit încă 40 de ani, are statură potrivită şi ochi vioi.

Cine eşti tu, omule, pe care atîţia copii îl iubesc? Se spune că pe oamenii buni copiii îi iubesc...

Ochii săi mijiţi urmăresc trenul care se depărtează. Şi încă pe gînduri se sprijină cu palma de stîlpul de telegraf şi dă să se depărteze de el. Rămîne cu mîna sprijinită, strînge parcă în palmă lemnul stîlpului şi zîmbeşte pe gînduri unor amintiri îndepărtate petrecute chiar pe aceste locuri. Şi deodată ochii săi retrăiesc zile de demult, zile care i-au scris definitiv drumul vieţii...

*

Era în august, ca acum. Şi abia în octombrie împlinea Şerban Gheorghe 18 ani. În întreaga ţară s-a aflat vestea întoarcerii armelor împotriva fasciştilor.

La Teliu trebuia păzită gara. Şerban n-a ezitat. Consemnul era ca nici un soldat neamţ să nu se apropie de firele de telegraf.

De aici, de sus, de pe colină, comuna se întinde ca o panglică argintie. În liniştea dimineţii a răzbit deodată zgomotul înfundat al motorului unei maşini. În ea — patru nemţi. Au încetinit mersul în faţa primăriei, apoi încet au început să urce drumul spre colină pînă la gară. Şerban era singur la gară. I-a lăsat să se apropie. Nemţii au oprit maşina aici, în dreptul stîlpului de telegraf. Parcă-i vede şi acum scoţînd un aparat de telefon, urcîndu-se sus pe acest stîlp şi încercînd să facă legătura cu trupele germane aflate la Întorsura Buzăului. Fiu de pădurar, obişnuit şi cu puşca şi cu explozivul, Şerban Gheorghe a ochit prin fereastră drept spre stîlp. L-a văzut pe neamţ prăvălindu-se. Ceilalţi trei, surprinşi au luat-o la fugă. Locuitorii comunei au auzit împuşcături şi au hotărît să bareze drumul nemţilor. Nemţii au fugit.

A doua zi, dinspre Întorsura Buzăului a apărut coloana de maşini şi nemţi care se retrăgeau. Tinerii din comună, şi printre ei şi Şerban Gheorghe, dislocînd roci imense, pe care le-au pus în drumul nemţilor ca baricade, au luptat pentru izgonirea armatei fasciste. Lozincile de pe străzile Braşovului „Totul pentru front, totul pentru victorie" i-au îndreptat paşii, în acele zile, spre Partidul Comunist Român. Înrolîndu-se voluntar în Divizia „Tudor Vladimirescu" plecă mai departe, pe front. Rănit în lupte în Cehoslovacia se întoarce în ţară în 1945. Decoraţiile „Virtutea ostăşească clasa I", „Eliberarea de sub jugul fascist" sînt mărturii de luptă împotriva fascismului şi de dragoste pentru ţara noastră.

*

De sus, de pe colină, comuna se întinde ca o panglică argintie. Sînt în comună peste 200 de familii care şi-au construit case noi.

— De aici, de sus, cu munţii împăduriţi cu brazi, cu casele frumoase, comuna dumneavoastră este tare frumoasă!

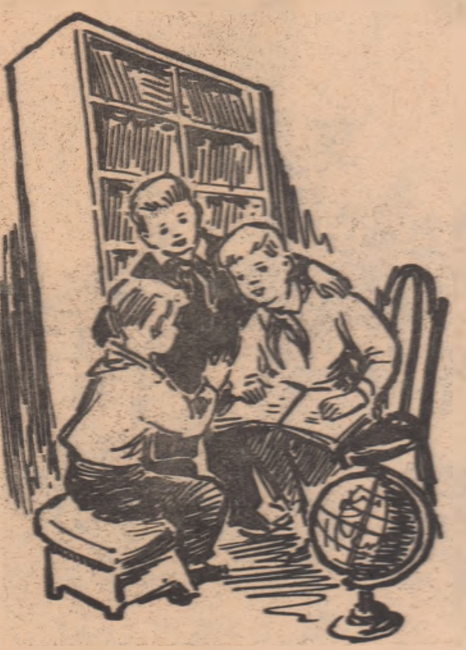
— Da. Pentru dumneavoastră ea este o comună frumoasă. Pentru mine, care m-am născut aici, este cea mai frumoasă! Pentru mine locul acesta de la gară, de pildă, nu este numai o amintire de tinereţe, el înseamnă, în mic, un crîmpei din istoria ţării mele.

Elena SKIBINSKI

PARTID IUBIT!

ZILE DE VACANȚĂ ȘI BUCURII

Foto: Gr. PREPELIȚA

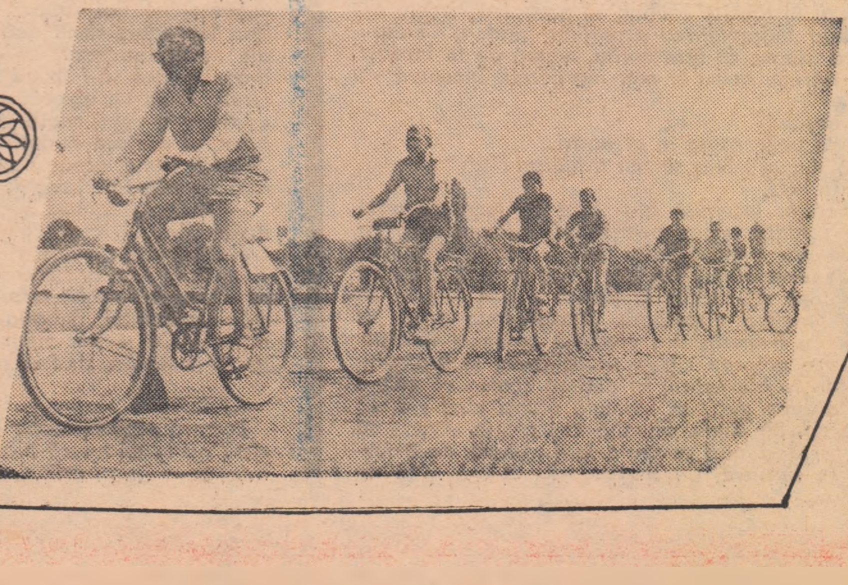
În vacanță, dimineața, pe răcoare, spălatul în apa rece a Prahovei — e un prilej de bucurie în tabăra de la Timiș.

Cine a spus că fetele nu pot fi... pescari? În tabără la Olteni, pescuitul în Olt este o destindere și pentru fete și pentru băieți.

La Costinești, în tabăra internațională, oaspeții străini cunosc nu numai litoralul de basm al României ci și minunatele ei dansuri populare.

Ce-ați zice de un tur al țării făcut pe biciclete? De o asemenea excursie pionierii din raionul Sf. Gheorghe, regiunea Brașov, au rămas foarte încîntați.

UN SFERT DIN POPULAȚIA ȚĂRII...

Cu radioul deschis, tușa Tinca Pascal stătea pe prispa casei și lucra la un ștergar. Copiii îi plecaseră de cîteva zile: cea mare, de la mediu, într-o excursie prin țară; cea mică, pioniera, în tabără la Soveja. Singură parcă n-avea nici un rost. Dereticase prin casă de cîteva ori, dăduse de mîncare la păsări și acum se tot uita spre poartă, doar i-o veni bărbatul de la cîmp...

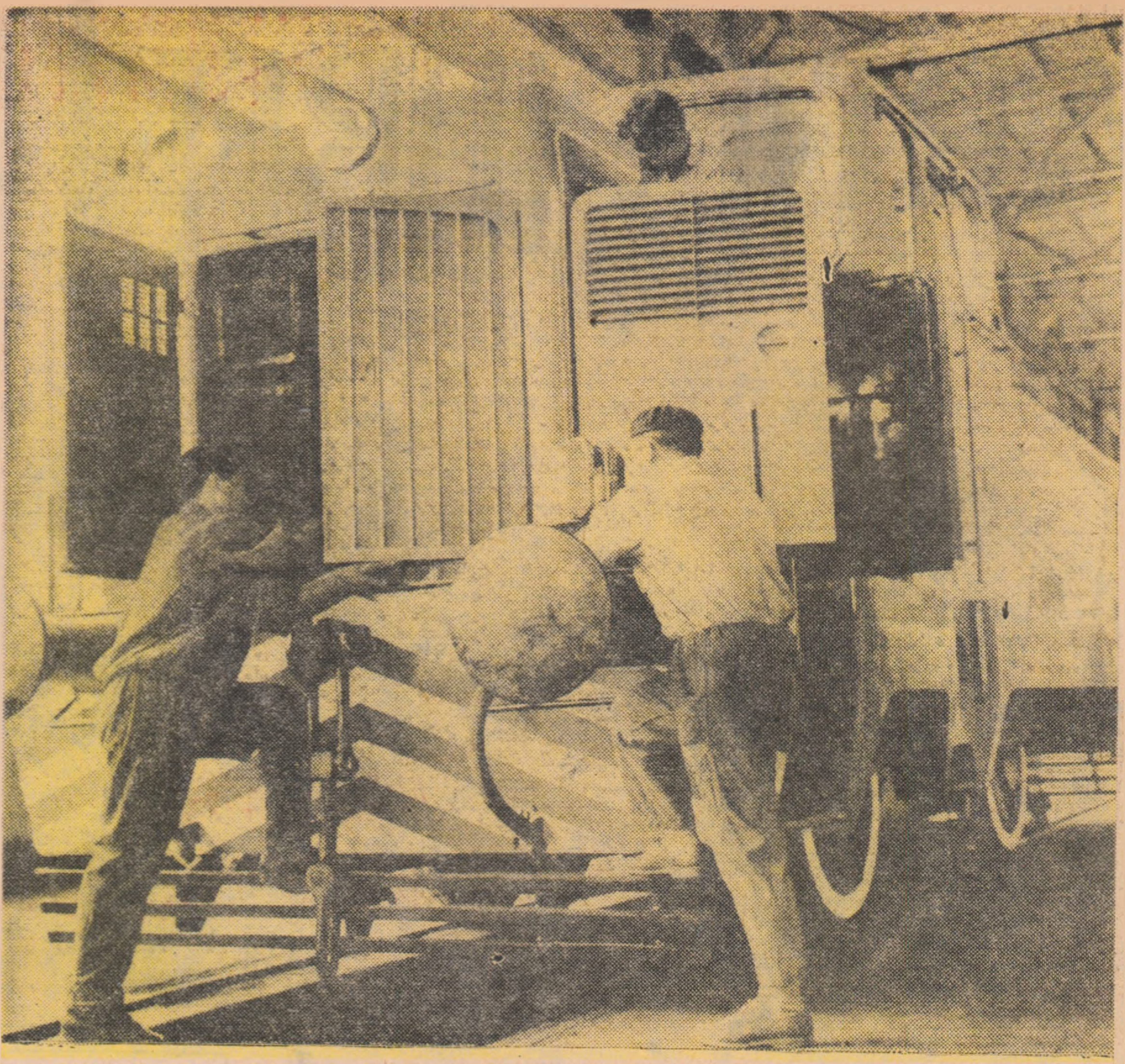
Și gîndurile ba se întorceau la copilăria ei, ba reveneau la a copiilor ei. Acum, copiii parcă ce treabă au! Învață, se plimbă... Au școală la o azvîrlitură de băț... Pentru cele cîteva clase ea, Tinca a trebuit să meargă tocmai în satul vecin, pe ger, pe ploaie, pe arșiță. Pe cînd azi... Școala cea nouă, de la ei din Ghibărțeni, e cît un conac: mare, luminoasă!... Are laborator... Fetele i-au vorbit chiar despre aparatele de fizică și chimie. Cu ajutorul lor, copiii învață să facă experiențe ca inginerul cooperativei. Citesc cărți la biblioteca comunală, la școală, acasă. Și școala și cărțile le-au făcut să vorbească de te minunezi... Copiii de azi! Sînt de-o șchioapă și știu atîtea... O dată cu alfabetul prind să afle cîte-n lună și stele: despre rachete și sateliți... îți vorbesc despre scriitori și savanți... Cînd termină școala din sat, de 8 ani, vor să meargă la alta și mai înaltă. Chiar acum, în vara asta, cîți n-au plecat să învețe mai departe! A lui Toader e la Școala combinatului, la Galați. Cică se face oțelar. Meserie nouă în Valea Covurluiului. Băiatul Burlăcioaiei o să fie tractorist, învață la școala de mecanici agricoli din Bujoru. Cei mai mulți au dat examen la medie, tot la Bujoru și acolo au școală nouă, cu internat... Parcă ăstora mai mici nu le e gîndul tot la carte? Nici n-au terminat bine școala generală și-i auzi: „Mă fac contabil"; „Meseria de învățător e cea mai frumoasă"; „Să știi să crești vite, e o treabă grea, trebuie carte..." Și merg și învață.

Muzica la radio se terminase. Vocea crainicului anunța începerea lucrărilor Congresului partidului. Tușa Tinca, lăsă lucrul în poală și ascultă. În raport, tovarășul Nicolae Ceaușescu vorbea despre dezvoltarea României. despre dezvoltarea nemaiîntîlnită a industriei socialiste, despre dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii. O frază potrivită gîndurilor sale anterioare o făcu să tresară: „Școala, principalul izvor de cultură și factor de civilizație, va cuprinde în țara noastră în următorii cinci ani aproape un sfert din populație".

— Da, șopti ca pentru sine tușa Tinca: Un sfert din populația țării !!... Partidul ne îndrumă spre cultură, spre civilizație.

Geta COSTIN

INSEMNĂRI PE O CARTE DE VIZITĂ

O no
tivă Di
nică d
este ga

Zilnic, pe magistralele de oțel ale patriei, călătoresc spre marile uzine și combinate ale industriei, sute și sute de mașini și utilaje. Pe cele mai multe dintre ele se află o plăcuță metalică pe care este înscrisă cartea de vizită a uzinei care le-a produs: **Uzina 23 August — București,** una din cele mai mari uzine din țară, supranumită „mecanicul șef" al industriei noastre.

Aproape că nu există obiectiv industrial în care hărnicia muncitorilor de la această uzină să nu fie cunoscută. Presele cu 6 etaje cu care sînt înzestrate marile combinate de prelucrare a lemnului, liniile de ciment de la fabricile din Turda, Bicaz, Fieni și de la noua fabrică de ciment de la Bîrsești, rolele pentru laminorul de tablă groasă care se montează în prezent la Combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de la Galați (au fost trimise pînă acum peste 950), locomotiva Diesel mecanică de 120 C.P., vagoane cisternă, diferite tipuri de motoare, uriașe vase pentru industria chimică, oale cu capacitate de 100 de tone pentru oțelăriile Reșiței — iată doar cîteva din produsele care prind contur în atelierele acestei uriașe uzine bucureștene a cărei faimă a trecut de mult și peste hotarele patriei.

Cu fiecare zi, oamenii uzinei adaugă noi file luminoase în istoria industriei noastre socialiste. Hărnicia lor este binecunoscută și apreciată în oricare întreprindere înzestrată cu utilaje fabricate aci.

Să răsfoim puțin prin corespondența unei singure secții.

Iată o telegramă. Nu e prea veche. Expeditor: Fabrica de ciment Bîrsești, Tg. Jiu — cea mai mare fabrică de acest fel din țară, ale cărei prime tone de clincher au fost date șantierelor nu de mult. Ea e adresată colectivului de muncă de la secția mecanică grea: „...Vă felicităm călduros pentru aportul în realizarea acestei importante unități a economiei naționale"

În cuvinte simple, muncitorii Bîrseștiului mulțumesc celor care zile și nopți, au lucrat cu răbdarea și întreaga lor pricepere la liniile noii fabrici. Mulțumirile sînt adresate deopotrivă și comuniștilor Aurel Popescu, și Ion Marin și Elvirei Barbu și utecistului Neacșu Ștefan și tuturor muncitorilor din această secție.

Și asemenea telegrame există aproape în fiecare secție. Muncitorii uzinei bucureștene sînt cunoscuți și la Bacău, Tr. Severin, Turda, Galați, Craiova, Reșița și în multe alte unități industriale din țară. Hărnicia lor s-a făcut cunoscută și peste hotare în Egipt, India, Cuba, Coreea și alte țări ale lumii unde produsele industriei noastre socialiste sînt apreciate.

Nu demult talentul și hărnicia lor au fost cunoscute și de vizitatorii marilor tîrguri internaționale de la Viena și Zagreb, și a celor de la expoziția industrială de la Pekin, unde au trimis ca mesaj **Prese cu 6 etaje.**

În anii de după eliberare, uzina a cunoscut o înflorire nemaiîntîlnită. O dată cu numeroasele construcții noi ridicate pe suprafețele imense, o dată cu înzestrarea secțiilor cu utilaje din cele mai perfecționate au crescut și oamenii. Și oamenii, la rîndul lor, au dovedit că sînt mîndri de epoca pe care o trăiesc, punîndu-și în valoare tot talentul și întreaga lor pricepere. Ei merg în pas cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii, ei transpun în viață cu entuziasm și hotărîre istoricele hotărîri ale Congresului al IX-lea al Partidului Comunist.

În aceste zile, muncitorii uzinei care poartă numele luminoasei zi de 23 August trăiesc noi bucurii. Graficul întrecerii socialiste urcă tot mai sus cu fiecare oră, cu fiecare schimb, în toate secțiile. Tot în aceste zile în istoria uzinei a fost înscrisă cu litere de aur o nouă pagină: cele două surori Diesel — locomotivele hidraulice de 350 și 700 C.P. vor începe curînd producția de serie. Locomotiva de 350 C.P. a și sosit victorioasă din primul ei drum — drumul de probă. Prestigiul marii uzine a industriei noastre socialiste urcă an de an noi trepte

Ecaterina ROȘCA

MEȘTERUL FÎNTÎNA

Povestire de Ovidiu ZOTTA

Fasciștii deschideau porțile cu lovituri de cizmă, cotrobăiau prin case, prin hambare, scoțînd, fără alegere, în drum bărbați, femei, copii și moșnegi.

— Schnell! Schnell! adică repede.

Oamenii erau posomorîți, nu știau ce să facă. Priveau cu frică pistoalele automate care-i țînteau neslăbit. Șoapte intrigurate cutreierau mulțimea:

— Ce vor, unde ne duc? Măcar dacă s-ar îndura de copii!

Dar nici copiilor nu le dădeau fasciștii voie să plece acasă. Fiecare uliță era un pîrîiaș de oameni, care se scurgea în lunca din marginea satului. Locul era înconjurat de cîteva mitraliere în poziție de tragere. Femeile începură să plîngă, iar bărbații, morocănoși nu știau cum să le liniștească.

Un ofițer superior, cu o hîrtie de calc în mînă, se urcă pe trunchiul încovrigat al unei sălcii și ordonă:

— Trebuie să faceți tranșee! Lucrează toți. Altfel împușcăm pe loc. Tranșee bune și repede, pentru armată germană!

Oamenii ascultară în tăcere, căutînd să găsească fiecare pe fața celui de alături îndreptățirea propriilor gînduri. Ciudat; cu toate că aflînd despre ce este vorba, teama de la început nu se risipise, ei păreau acum și mai îngrijorați. Începură să murmure:

— Ce fel de tranșee?

— Ca să aibă de unde trage în ai noștri...

— Să și le facă singuri! N-o să fim trădători!

Era în 24 august 1944.

Servanții mitralierelor începură să-și facă de lucru cu niște benzi. Prin sălciș soldații fumau nepăsători, odihnindu-se. Pe fețele lor nu puteai citi nimic. Păreau unul și același om, multiplicat în sute de exemplare. Un om care se uită fără să clipească, auzind fără să asculte și făcînd popas fără a ști încotro va porni în clipa următoare. Sătenii abia acum își dădură seama cît de numeros era efectivul coloanei fasciste. Pitite prin răchiți, se ghiceau cîteva aruncătoare și branduri. Bărbații, cunoscători în ale oștirii, își dădură seama că nemții urmăreau să se fortifice. Asta se întîmplă atunci cînd vrei să ocupi îndelung o poziție cheie. Situația era gravă. Aveau să fie lupte grele și pierderi mari pentru ostașii români, dacă fasciștii reușeau să se fortifice. Cît despre sat, nu era greu de bănuit că în urma bătăliei avea să dispară ca și cum n-ar fi fost.

— Țărani, lucrează! strigă ofițerul amenințător. Altfel, mitraliere toc-toc-toc!

Cîteva femei, înspăimîntate, începură să zgîrie pămîntul cu hîrlețele. Bărbații încă nu se puteau hotărî. Atunci, în apropierea ofițerului răsări Zaharia Toma, meșterul fîntînar:

— Ce așteptați, oameni buni? se răsti el, și glasul acesta, adînc și răsunător, ca de clopot vechi, îi trezi din somnolență pînă și pe nemții din sălciș. Puneți mîna și faceți tot ce trebuie! N-o să ne cadă rangul dacă o să dăm nițel cu hîrlețul! N-auziți că altminteri domnul ofițer dă ordin să tragă?

Zaharia puse cel dintîi mîna pe cazma și începu să sape cu tragere de inimă, metodic, priceput, de parcă era în grădina din dosul casei.

— Gut, gut! se bucură ofițerul. Tu, om cuminte, la tine dau eine cadou, bravo!

Printre oameni trecu un murmur de uimire și de necaz. Nimeni nu s-ar fi așteptat la asta tocmai din partea fîntînarului. Cîțiva, fără să-și dea bine seama de ce fac, îl imitară. Zaharia Toma era un om cu autoritate în sat, îi știa de frică și jandarmul, ba chiar și bogătașii. Nu era un bătrîn cu mustăți moi și glas blajin, adus de spate și sfătos. De loc nu era așa! Avea un trup înalt, ciolănos, pe lîngă care se mișcau mîini vînjoase, ca doi copaci tineri. Barba masivă și încîlcită nu-i lăsa la vedere decît ochii mici, batjocoritori, urechile și ceva din nasul borcănat. La cei 65 de ani ai lui, nimeni nu îndrăznea încă să-i spună „moș Zaharia". Pentru toți era „meșterul". Avea un obicei: cînd se supăra prea tare pe cineva, îi cădea una după ceafă și pe urmă îl urca într-un pom. Pînă și primarul gustase o dată acest tratament. De unde, atunci, la Zaharia Toma, această supunere și această dulceață a glasului față de ofițerul fascist!

— Haideți, oameni buni, ce vă uitați!, se răsti meșterul de fîntîni. Timpul trece! Să nu-i supărăm pe domnii germani! Trebuie tranșee multe și adînci!

Încet, în silă, oamenii se apucară de lucru. Munceau fără să se uite unii în ochii celorlalți. Sutele de hîrlețe izbeau cu dușmănie pămîntul. Zaharia luase de-a binelea conducerea operațiunii. Ca meșter fîntînar, se pricepea la multe, și ofițerul, dîndu-și seama, zîmbea mulțumit, ba îi oferi și o țigară.

★

Lucrară pînă aproape de miezul nopții, la lumina lunii. Fasciștii nu le dăduseră nici o clipă de răgaz. Acum rețeaua de tranșee — gropi adînci, cu șanturi de comunicație între ele — se întindea ca o plasă între malul rîului și șo... nemții puteau să țină sub foc podul și șoseaua.

★

În puterea nopții, pe strada principală a tîrgu... un băiat de vreo 18 ani, călare pe un cal neîn... cal voinic, suplu, pielea îi strălucea în lumina lu... mâni și muncitorii înarmați care formau pîlcu... străzi îl priviră cu plăcere. Băiatul opri lîngă pri... unei căsuțe pe care cineva pusese de curînd o... stîngaci, cu cretă: „Partidul Comunist Român"... multă, fum de țigări, discuții. Băiatul își făcu loc... unde un bărbat între două vîrste, cu banderol... braț, asculta atent cuvintele unui colonel român...

— Vin din partea meșterului Zaharia! spune b... de oboseală. La noi în sat...

★

A doua zi, îndată după răsăritul soarelui, se... ciste anunțară că pe șosea se zăresc înaintînd... nești și detașamente de civili înarmați. Nemții lu... tranșeele adînci, solide. Puseră în bătaie arunc...

ZIUA PRESEI ROMÂNE

CUVÎNTUL SCRIS

Ca niște neobosiți porumbei călători aducători de vești, ziarele colindă țara în lung și-n lat, poposind deopotrivă pe masa tinerilor ca și pe a vîrstnicilor, în orașe și sate. Zilnic își iau zborul stoluri numeroase de ziare, purtînd sub aripile lor mesaje scrise cu cerneală tipografică, cuvîntul partidului înflăcărat, mobilizator.

Dar zborul lor n-a fost întotdeauna liber. Ca să ajungă în mîinile muncitorului de la strung sau de pe ogor, trebuiau să înfrunte în trecut vicleniile jandarmilor și polițailor, iar cei care le deschideau ferestrele în lume, comuniștii, își riscau adesea viața.

Drumul străbătut de presa comunistă, de la foile tipărite în condiții grele de ilegalitate la presa de masă, din zilele noastre, este un drum uriaș, glorios. Apar acum sute de ziare și reviste, într-un tiraj de peste un miliard de exemplare.

Alături de celelalte ziare și reviste, se află și gazeta voastră, „Scinteia pionierului". Mereu prezentă în mijlocul copiilor, gazeta îi informează despre marile victorii obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, despre grandioasele cetăți industriale ce se înaltă pe Bistrița sau pe Argeș, la Galați, ca și pe alte meleaguri ale țării ; oglindește succesele obținute de copii în lunile de școală, la învățătură, frumoasele zile de vacanță petrecute la poalele munților sau pe țărmul de aur al Mării Negre.

Multe din aceste vești sînt redactate chiar de copii, de harnicii corespondenți voluntari, prieteni apropiați ai gazetei noastre. Si ei sînt numeroși. E destul dacă amintim în acest sens un lucru : numărul scrisorilor sosite la redacție într-un singur an, 1964, se ridică la peste 20 000. Anul acesta, cifra se anunță cu mult mai mare.

Așternîndu-și pe hîrtie gîndurile pe care tipografii le culeg în coloane fierbinți de plumb, copiii își exprimă mîndria patriotică, hotărîrea lor fermă de a învăța temeinic, de a-și dărui întreaga lor pasiune și putere de muncă înfloririi patriei noastre socialiste.

Al. Dinu IFRIM

LUMINILE LUI AUGUST

(urmare din pag. 1)

binate de la Galați, sau de la Slatina, de la Tg. Mureș, Călărași, Turnu Severin, Sighetul Marmației.

De la tribuna Congresului al IX-lea, în fața delegaților, în fața întregii țări, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. arăta : „Triumful deplin al socialismului la orașe și sate, lichidarea pentru totdeauna a exploatării omului de către om, reprezintă cea mai mare victorie politică a partidului nostru după cucerirea puterii ; ea întruchipează înfăptuirea visurilor pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare, ai poporului român".

România socialistă se află în fața unor noi și importante sarcini, în fața unor mari perspective de dezvoltare. Directivele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român stabilesc aceste sarcini cu claritate și profunzime. În 1970 întreaga producție industrială a anului 1938 se va realiza numai în 24 de zile.

Pînă în 1972—1973 toate satele țării vor fi electrificate, iar producția agricolă va crește în perioada anului 1966—1970 cu 20 la sută față de media anilor 1961—1965.

Așa cum prevăd directivele „unul din obiectivele importante ale politicii partidului și statului îl constituie dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului de toate gradele". Începînd din toamna aceasta veți primi gratuit manualele nu numai voi, cei care urmați școala generală de 8 ani, ci și frații voștri mai mari, care învață în școlile medii.

In anii care urmează, învățămîntul mediu se va extinde. Pe lîngă liceele de cultură generală, se vor înființa licee industriale, economice, agricole, pedagogice. Se vor construi școli noi, spațioase, dotate cu laboratoare și material didactic, vor fi date în folosință internate moderne cu o capacitate de 54 000 locuri. Viitoarele obiective din industrie și agricultură cer cadre bine pregătite, cu o înaltă calificare. Pînă în 1970 școlile profesionale care vor cunoaște o dezvoltare crescîndă, vor pregăti peste 310 000 muncitori calificați.

Viitorul Republicii Socialiste România, viitorul nostru, se conturează măreț și sigur.

Alte și alte lumini, ca niște constelații, vor răsări să adauge belșug și frumuseți patriei socialiste. Spre ele vă veți îndrepta voi ca ingineri, tehnicieni, muncitori, profesori, cercetători, oameni de știință, scriitori, geologi, medici... Pentru asta vi se cere să fiți harnici, îndrăzneți, să învățați bine.

CEL MAI DRAG OASPETE

Poate primul cuvînt românesc pe care l-au auzit și l-au învățat oaspeții în tabăra internațională de pionieri și școlari de la Costinești a fost cuvîntul prietenie. L-am auzit repetat deseori la întîlnirile între pionierii români și cei străini, în poeziile recitate, în cîntecele ce răsună pînă seara tîrziu pe aleile taberei. Chiar atunci cînd nu este rostit îl simțim prezent în permanență printre copii ca un oaspete statornic, drag fiecăruia.

Pline de farmec sînt zilele petrecute la Costinești spun oaspeții, spun ai noștri, pionierii români.

Aproape în fiecare dimineață, semnalele goarnei îi găsesc pe copii la ferestre. Pentru că sînt, aici, alți soli care țin cu tot dinadinsul să anunțe ei primii sosirea dimineții : soarele marin, zumzetul valurilor neastîmpărate, siluetele delicate ale pescărușilor care poartă privirile admirative ale copiilor spre cerul albastru al țării noastre. Așa încep diminețile în tabără. Apoi, larma voioasă inundă tabăra, sala de mese, plaja. După-amiezele au și ele farmecul lor. Fiecare zi aduce ceva nou în program : șezători ale cîntecului și dansului, învățarea de cîntece pionierești, românești, sovietice, germane, poloneze, plimbări cu vaporul, vizitarea litoralului, vizionări de filme.

Îi întreb pe oaspeți : care zi vi s-a părut mai interesantă, cu programul cel mai frumos ?

E greu să se hotărască. Îi aud șoptind : toate, absolut toate. Vin totuși și cîteva precizări.

Ala Kmiecik — Polonia : „Ne-a plăcut în mod deosebit simpozionul „Din obiceiurile tradiționale ale poporului român" mai ales că în aceeași seară am urmărit pe scena teatrului de vară din Mamaia dansuri și cîntece populare de o rară frumusețe prezentate la festivalul de folclor".

Fladeler Eva — R. F. Germană : „Festivitatea Zilei Marinei, la care am avut posibilitatea să participăm, este fără îndoială una din cele mai frumoase amintiri pe care le vom păstra din România".

Nina Pavlenko — U.R.S.S. : „Fiecare zi, fiecare excursie a fost frumoasă, interesantă. Una însă nu o voi uita. Am avut aniversarea zilei de naștere în tabără. În afară de mine credeam că nu știe nimeni. Am fost foarte fericită cînd în acea zi am fost sărbătorită de întreaga tabără. Pentru mine va rămîne aniversarea pe care nu o voi uita niciodată".

Karin Ulrich — R. D. Germană : „Mă bucur că în tabără am învățat cîntece și jocuri românești pe care nu le voi uita nici în țara noastră.

Pe rînd, alții și alții aduc mulțumiri pentru condițiile bune din tabără, pentru programul interesant ; pentru prietenia pe care o simt la tot pasul, pentru posibilitatea de a cunoaște țara noastră.

Delegatul polonez adaugă : „Un singur lucru e mai prost. Zilele trec foarte repede și ne va fi greu să ne despărțim de prietenii noștri români, de ceilalți prieteni din tabăra internațională !"

Le-am mai pus o singură întrebare oaspeților înainte de plecare :

— Cum ați putea exprima într-un singur cuvînt impresiile despre tabăra de la Costinești ?

Delegația U.R.S.S. : otlicino (excepțional).

Delegația Poloniei : nadzwyczajnie ! (excelent).

Delegația R.D.G. : wunderbar ! (minunat).

Delegația R.F.G. : herrlich ! (excelent).

Acum, pionierii și școlarii din U.R.S.S., Polonia, R.D.G., R.F.G., sînt la munte, la Sinaia. În Costinești au venit pionieri și școlari din Ungaria, Cehoslovacia, Franța. Dar și printre ei e prezent același statornic și drag oaspete : Prietenia.

C. NICULESCU

Desene : Puiu MANU

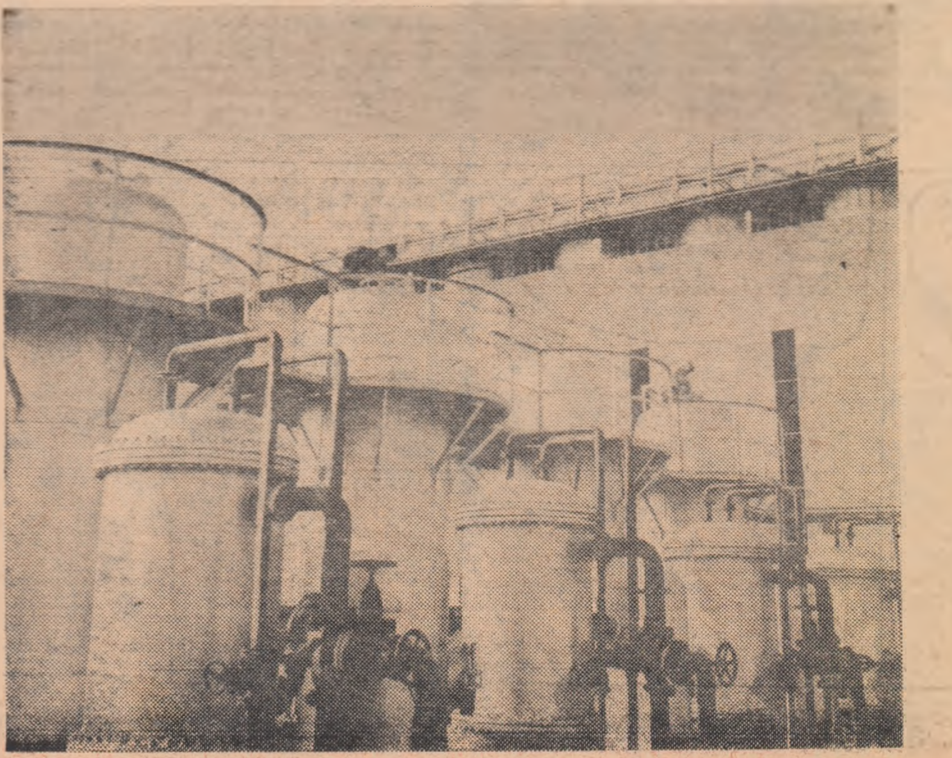
durile și mitralierele. In curînd toate zgomotele încetară. Numai rîul clipocea, în apropiere. Fasciștii se simțeau adăpostiți cum nu se poate mai bine. Dintre săteni rămăsese numai meșterul de fîntîni. Cutreiera tranșeele, spunînd mulțumit „Bun lucru, solid". Ofițerul comandant, profesor de psihologie la Hamburg, se gîndea cu plăcere că, după bătălie, avea să-l descoasă în amănunțime pentru a afla ce-l făcuse pe acest valah bărbos să împingă un sat întreg de partea dușmanului. „Trebuie să fie vreo răzbunare la mijloc, încercă să ghicească ofițerul psiholog. Ce altceva s-ar putea găsi într-un creier rudimentar ca al lui ?"

Primul foc răsună pe neașteptate, așa cum răsună de obicei întîia împușcătură. Pe urmă, tirul se porni grindină de ambele părți. Fasciștii acționau cu brandurile, cu aruncătoarele, cu mitralierele.

Și deodată, se întîmplă un lucru de necrezut. Peretele dinspre apă al tranșeei celei mai apropiate de rîu se nărui. Întîi un clipocit ușor, apoi un susur, și apele năboiră înăuntru. Prin șanțurile de comunicație, se întinseră cu repeziciune și nemții priveau cu groază cum apa se ridica, se ridica mereu, întîi pînă la glezne, apoi pînă la genunchi, pe urmă pînă la brîu și mai sus, tot mai sus.

In zece minute, întreaga rețea de tranșee fu inundată, începu dezordinea. Fasciștii se bălăceau, apa pătrunsese la muniții, ofițerii nu mai știau ce să comande. Să iasă afară ar fi fost o nebunie ; românii trăgeau necontenit. Ofițerul comandant se lovi cu palma peste frunte, înnebunit de furie. Abia acum își dădu seama că valahul cel bărbos îl păcălise cumplit. Meșterul de fîntîni orînduise cu bună știință lucrurile astfel încît, prin surparea malului, apa să facă tranșeele inutile. O singură soluție realistă mai exista, și nemții nu șovăiră s-o aleagă. Unul cîte unul aruncară armele, ieșind la suprafață cu mîinile ridicate. Peste puțin timp, coloana era o coloană de prizonieri.

Pe meșterul Zaharia, oamenii îl găsiră ceva mai tîrziu, pătruns de gloanțele unui încărcător întreg. Alături, ofițerul comandant zăcea cu capul despicat de hîrleț.

Producția în ramura metalurgiei neferoase va crește cu circa 45 la sută prin dezvoltarea producției miniere, valorificarea complexă a concentratelor și a bauxitei în noile uzine metalurgice construite în anii șesenalului, ale căror capacități vor fi dezvoltate, precum și prin prelucrarea metalelor neferoase.

Bauxita omogenizată face primul popas la Uzina de alumină din Oradea. In fotografie — **un aspect de la marea uzină orădeană.**

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA ROMÂNEASCĂ

„Știința, care stă la baza construcției socialismului, trebuie să-și aducă contribuția tot mai activ la întărirea continuă a forței economice a patriei, la dezvoltarea întregii societăți. În multe ramuri ale activității de cercetare științifică, s-au obținut realizări de seamă, care se bucură de prețuire atît în țară cît și peste hotare...

(DIN RAPORTUL C.C. AL P.C.R. LA CEL DE AL IX-LEA CONGRES).

Partidul a acordat în permanență o deosebită atenție dezvoltării științei și tehnicii, considerînd că fără tehnica nouă, fără aplicarea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii nu se pot înfăptui sarcinile actuale în vederea continuării pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră. Știința este un factor important în lupta pentru realizarea obiectivelor trasate de al IX-lea Congres al P.C.R. Este grăitor în acest sens faptul că în anii viitorului cincinal dezvoltării științei și tehnicii i-au fost repartizate 7 miliarde lei.

Continuînd tradițiile înaintașilor, oamenii de știință români obțin noi succese în numeroase ramuri de activitate. Știința românească este din ce în ce mai cunoscută și apreciată peste hotare.

ȘCOLILE ȘTIINȚIFICE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

În atenția oamenilor de știință de pretutindeni s-a impus tot mai mult școala matematică românească, școala medicală românească, cercetările efectuate în domeniul fizicii clasice, chimiei, în domeniul științelor tehnice etc.

Școala matematică românească, de pildă, prin rezolvarea a numeroase „ecuații" noi, ca să ne exprimăm într-un limbaj adecvat, și-a cîștigat stima și aprecierea celor mai de vază cercuri matematice de peste hotare. Acest lucru a fost subliniat în nenumărate rînduri de invitațiile făcute matematicienilor români de a conferenția despre realizările lor în cele mai vestite foruri științifice de specialitate din lume.

Același loc în ierarhia aprecierilor și aceeași carte de vizită o are și școala românească de fizică care își aduce o contribuție însemnată la teoria semiconductorilor, a fizicii corpului solid, etc. Cercetările făcute în domeniul fizicii atomice cum ar fi fizica energiilor mari, fizica nucleului, fizica și tehnica reactorilor și aplicațiile radio-izotopilor în industrie, medicină, biologie etc. s-au impus și ele în atenția lumii științifice de peste hotare.

Un pas nou pe linia dezvoltării științelor noastre chimice îl constituie obținerea unor noi metode de sinteză, mai simple și mai ieftine, care au dus la lărgirea sortimentelor de materii prime sintetice și la obținerea de polimeri organici și anorganici necesari economiei țării noastre. În acest domeniu lucrările academicianului C. D. Nenițescu, privind chimia organică sînt deosebit de apreciate de oamenii de știință străini.

Aceleași cuvinte de apreciere sînt adresate și școlii medicale românești, una dintre cele mai vechi și mai bine apreciate din lumea medicală, care duce mai departe opera marilor ei înaintași Gh. Marinescu, N. Paulescu, Gr. Popa, C. I. Parhon etc.

Un alt sector mult apreciat peste hotare îl constituie științele tehnice. Lucrările școlii noastre de aeromecanică a fost remarcate cu ocazia diferitelor reuniuni internaționale ale oamenilor de știință de peste hotare.

În domeniul energeticii, cercetătorii noștri se ocupă de diferitele aspecte ale fenomenului arderii, în special pentru reducerea pierderilor ce întovărășesc acest fenomen (este știut că o parte importantă din energia combustibililor se pierde prin coșuri și în cenușa care se aruncă). Energeticienii români cercetează și ei procedee capabile de a realiza transformarea directă a căldurii în energie electrică, contribuind alături de oamenii de știință din întreaga lume la găsirea de noi surse de energie atît de necesare progresului societății.

OAMENII DE ȘTIINȚĂ ȘI LUCRĂRILE LOR

Cît de apreciate sînt realizările noastre științifice și tehnice se poate vedea și din numărul tot mai mare de lucrări publicate de oamenii de știință români în marile edituri științifice ale lumii, cît și din felul cum ele sînt primite în lumea științifică internațională. Astfel, dintre cărțile publicate în ultimii ani se numără „Tratatul de inframicrobiologie" al academicianului Șt. Nicolau și „Terapeutica bolilor endocrine" al academicianului Șt. Milcu, publicate în limba rusă, „Tratatul de chimie organică" de acad. C. D. Nenițescu publicat în limbile rusă și polonă, „Teoria algebrică a mecanismelor automate" de acad. Gr. Moisil, publicat în limbile rusă și cehă, „Mecanica fluidelor" de acad. C. Iacob, publicat în limba franceză și „Teoria lubrificației" de prof. N. Tipei, membru corespondent al Academiei Române, publicat în S.U.A. În legătură cu această ultimă carte, trebuie spus că ea a fost distinsă cu diploma de merit la Expoziția anuală a cărții tehnice organizată la New York în 1964. Numeroși savanți români au fost aleși membri ai unor academii de peste hotare, în conducerea unor societăți, asociații și organisme științifice internaționale. Astfel în anul 1964, academicianul Athanase Joja a fost ales vice președinte al Biroului Comitetului Executiv al U.N.E.S.C.O., academicianul Șt. Nicolau, vicepreședinte al Congresului Internațional de tiroidologie, academicianul C. D. Nenițescu, membru corespondent al Academiei de științe din Berlin, acad. Alex. Rosetti, membru al Comitetului Internațional al foneticienilor, iar acad. R. Rădulet, președinte al Comisiei electrotehnice internaționale. Numeroși oameni de știință români sînt solicitați pentru a ține conferințe și prelegeri în cadrul unor instituții de cercetări științifice sau de învățămînt superior. Aceste recunoașteri ale valorii științei românești sînt, desigur, un prilej de legitimă mîndrie pentru întregul nostru popor care construiește cu succes socialismul.

PE MERIDIANELE LUMII

„AMBASADORII" TEHNICII ROMÂNEȘTI

Peste hotare sînt apreciate nu numai lucrările oamenilor noștri de știință, dar și tehnica românească contemporană. În peisajul industrial al tîrgurilor internaționale, produsele industriei noastre constructoare de mașini își fac tot mai des prezența concurînd de la egal la egal cu cele mai vechi firme de pe continent, cu tehnica modernă din țările cele mai avansate. Numai într-un singur an au fost prezentate în Italia, Suedia, Belgia, R.D. Germană și R.S. Cehoslovacă, peste 200 instalații, utilaje, mașini și aparate diferite, care au primit „certificatul de maturitate", și deci de circulație pe piața economică mondială. Printre acești „ambasadori" ai tehnicii românești, la loc de frunte se situează și instalația de foraj 3 DH-200, care la tîrgul internațional de primăvară de la Leipzig de acum doi ani, a primit medalia de aur și diploma de înaltă tehnicitate. Un an mai tîrziu, tot primăvara și tot la același tîrg internațional de la Leipzig, un alt „ambasador" al modernei noastre industrii constructoare de mașini, tractorul U-650, fabricat la poalele Tîmpei, a fost premiat cu medalia de aur. An de an mașinile noastre aduc acasă medalii de aur (recunoașterea calității performanțelor la nivel mondial) aduc laudele unanime ale specialiștilor și numeroase comenzi din toate țările lumii.

*

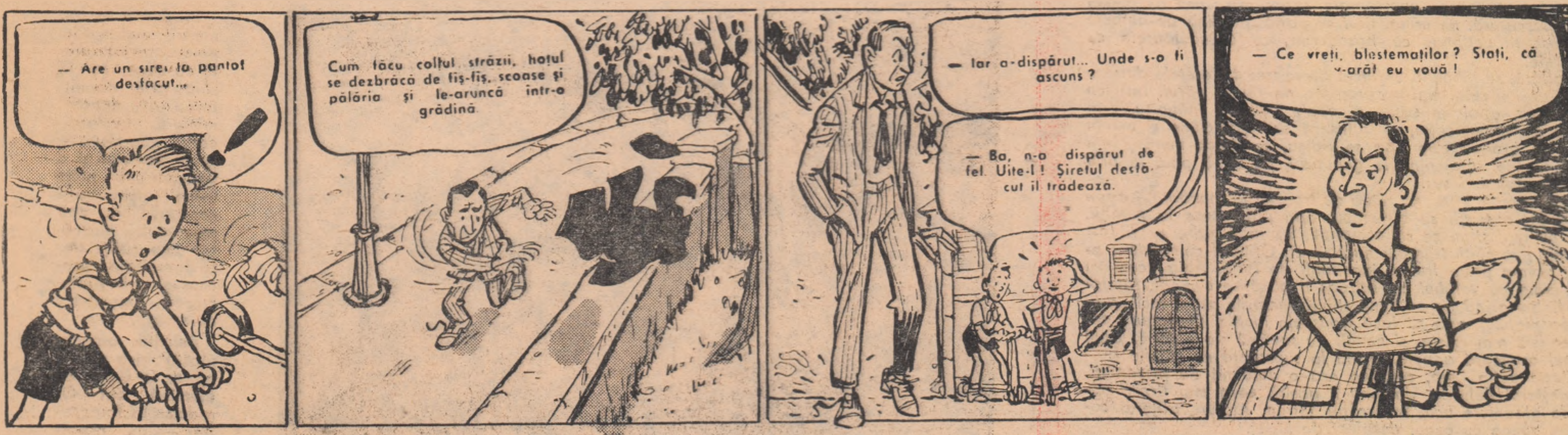
Epoca în care trăim este o epocă de mari prefaceri științifice și tehnice, o epocă în care știința are un rol din ce în ce mai important. Oamenii de știință din țara noastră, alături de întregul nostru popor, urmînd chemarea înflăcărată lansată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, muncesc cu întreaga lor capacitate pentru ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a științei și tehnicii românești, la mărirea contribuției ei, la progresul civilizației și societății, la rezolvarea multiplelor probleme pe care le ridică în etapa actuală economia patriei noastre, la înflorirea României socialiste.

A. NEAGU

LUCRĂTORUL DE MILIȚIE P.B.G.

Povestire de Ștefan ZAIDES
Desen de Puiu MANU

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE : Povestirea e brodată pe un fapt real, petrecut la Cluj. Trei copii, la vremea prînzului, se jucau pe stradă cu trotinetele cînd, la doi pași de ei, un individ suspect căuta să se introducă într-un magazin de încălțăminte închis. Cînd s-au dumirit că individul e un hoț, copiii au hotărît să-l împiedice, cu orice preț, să fure. Unul dintre ei — cel mai mic — fuge la cel mai apropiat post de miliție, iar ceilalți doi, pe trotinetele lor, au pornit în urmărirea hoțului, trecînd prin mai multe peripeții.

(URMARE ÎN NR. 35)

Simbătă, 14 august la Palatul pionierilor s-a desfăşurat finala tradiţionalului nostru concurs, organizat în cinstea zilei de 23 August.

— Hai „1 Mai"...

FINALA CUPEI „SCÎNTEII PIONIERULUI" LA NATAŢIE

Iată-ne în sfîrşit şi în ziua mult aşteptatei finale.

Bătrînul parc de pe dealul Cotrocenilor a fost din nou inundat de veselia şi voia bună a sutelor de pionieri veniţi la finala celei de a XV-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie. Bazinul de înot împodobit mai frumos ca oricînd, cu stegulețe multicolore, şi-a deschis larg porţile.

E ora 10 şi oaspeţii întîmpină cu puternice aplauze coloana finaliştilor care defilează prin faţa lor în ritmul viu al tobelor şi goarnelor.

Se dă raportul, apoi o surpriză : o ştafetă formată din reprezentanţii tuturor raioanelor predau arbitrului principal cronometrul şi fluierul, semn că finaliştii sînt gata pentru întreceri. 192 de copii încep marea bătălie cu secundele. Cine va cîştiga ? Cine va realiza cea mai bună performanţă ? Încă de la primul start lupta pentru locul I este foarte aprigă.

Suporterii încurajează frenetic concurenţii preferaţi. Numele înotătorilor sînt pe buzele tuturor spectatorilor fie ei mici sau mari.

— Hai Dra-go-tă... Hai Dra-go-tă...

— Hai Fe-li-cia... Hai An-toa-ne-ta... ca peste cîteva minute să fie scandate în cor alte şi alte nume. Hai Manolache ! Nu te lăsa Manu ! Bine Birt ! Trage tare Niculescu !

Este foarte greu să spui care probă a fost mai spectaculoasă, sau care a stîrnit un interes mai mare. Şi totuşi parcă proba de 33 m liber fete a fost cea mai interesantă. La această probă, două fete, Niculescu Dorina şi Ratusnîi Ella au atras în mod deosebit atenţia spectatorilor. Cînd Dorina era înaintea Ellei, cînd Ella înaintea Dorinei. Amîndouă foarte ambiţioase inteţesc ritmul şi la capătul celor 33 m sosesc în acelaşi timp. Se verifică cronometrele. Amîndouă indică 29,5 sec. Aceeaşi luptă pasionantă s-a disputat şi în proba de 33 m liber băieţi. Diferenţa dintre locul II ocupat de Crăciun Marian şi locul III ocupat de Arsenie Ion este numai de o zecime de secundă.

Atît în rîndurile spectatorilor cît şi în rîndurile concurenţilor se întocmesc fel de fel de clasamente. Cine va cîştiga cupa ? E o întrebare care poţi s-o citeşti pe buzele tuturor. Răspunsul este greu de dat. La fiecare probă alte şi alte surprize. Drogeanu Traian din raionul 16 Februarie cucereşte primul loc la 66 m liber cu performanţa de 45 sec. Reprezentanta raionului 1 Mai la aceeaşi probă este cît pe aci să stabilească un nou record al cupei. Dobrăţ Ruxandra, căci despre ea este vorba, cucereşte primul loc cu 56,2 sec.

După aproape trei ore de întreceri juriul întocmeşte clasamentul. Tensiunea a ajuns la maxim. Privirile tuturor sînt îndreptate spre mult rîvnitul trofeu Cupa „Scînteii pionierului". „Atenţiune, atenţiune, se aude deodată vocea arbitrului principal. Cea de-a XV-a ediţie a Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie a fost cîştigată în acest an de raionul 1 Mai.

Echipa raionului 1 Mai sare în sus de bucurie. Se îmbrăţişează, se sărută unii pe alţii. Peste bazin uralele nu mai contenesc. Se înmînează apoi premiile primilor 3 clasaţi în fiecare probă. Fericiţi, cîştigătorii privesc plini de satisfacţia succesului spre aparatul de filmat al operatoarei de la Televiziune.

La revedere dragi finalişti. La anul ne vom întîlni din nou la cea de-a XVI-a ediţie a Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie.

Pagină realizată de Radu POPA

Posesorii cupei.

Proba de 66 m bras fete.

SCORUL : 6-5

Aşa după cum vă spuneam în numărul trecut al gazetei noastre, de-a lungul celor 14 ediţii desfăşurate, raionul 30 Decembrie a cîştigat de 5 ori, iar raionul 1 Mai tot de 5 ori. Deci înaintea finalei celei de a XV-a ediţii, scorul era egal 5—5.

Credeam că la actuala ediţie cupa va fi cîştigată de raionul 16 Februarie, mai ales că încă de la primele probe reprezentanţii acestui raion se arătau hotărîţi să cucerească mult rîvnitul trofeu. Pe parcurs însă reprezentanţii raionului 1 Mai reduc din handicap. Cei de la 30 Decembrie se străduiesc să meargă în acelaşi pas. Lupta pentru primul loc este din ce în ce mai disputată, mai ales că şi reprezentativa raionului 23 August a intrat în lupta pentru titlu.

Pînă la urmă însă, cei mai buni se dovedesc cei din raionul 1 Mai, care reuşesc să cucerească pentru a şasea oară Cupa „Scînteii pionierului". Acum scorul s-a modificat din nou : 6—5 în favoarea raionului 1 Mai.

Cine ştie, poate că la anul, la cea de a XVI-a ediţie, cei din raionul 30 Decembrie vor egala din nou.

SCRISOARE DESCHISĂ

La sfîrşitul pasionantelor întreceri un grup de copii ne-au adus o scrisoare pe care ne-au rugat s-o publicăm în gazetă. Ascultîndu-le dorinţa, dăm mai jos scrisoarea lor. :

„Toţi finaliştii celei de a XV-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie vrem să mulţumim pe această cale ziarului „Scînteia", revistelor „Femeia" şi „Săteanca", Federaţiei române de nataţie, C.E.C.-ului, marilor magazine „Bucureşti", „Victoria" şi „Magazinul copiilor" pentru premiile deosebit de frumoase pe care ni le-a dăruit.

Şi în viitor ne vom strădui să obţinem rezultate şi mai valoroase.

Scrisorii finaliştilor se alătură şi „Scînteia pionierului", care la rîndul ei mulţumeşte tuturor pentru sprijinul dat în reuşita celei de a XV-a ediţii a tradiţionalului nostru concurs.

CLASAMENT GENERAL

La finala celei de a XV-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" s-a stabilit următorul clasament :

33 M BRAS FETE

1. Dragotă Paula 32,3 sec.
2. Iliescu Felicia 33,4 sec.
3. Popescu Antoaneta 33,7 sec.

33 M BRAS BĂIEŢI

1. Manolescu Emil 30,1 sec.
2. Manu Dan Mihai 32,1 sec.
3. Birt Mihai 33,1 sec.

33 M LIBER FETE

1. Niculescu Dorina 29,5 sec.
1. Ratusnîi Ella 29,5 sec.
2. Săvulescu Manuela 37 sec.
3. Mastacan Simona 42 sec.

33 M LIBER BĂIEŢI

1. Duţu Lucian 25,6 sec.
2. Crăciun Marian 27,3 sec.
3. Arsenie Ion 27,4 sec.

66 M BRAS FETE

1. Dumitrescu Emilia 1'2"2/10
2. Trandafir Dorina 1'7"3/10
3. Noian Gabriela 1'10"1/10

66 M BRAS BĂIEŢI

1. Chinel Paul 1'1"1/10
2. Gavrilescu Florin 1'2"9/10
3. Slăvei Ilie 1'5"9/10

66 M LIBER FETE

1. Dobrăţ Ruxandra 56"2/10
2. Cardoş Laura 1'11"9/10
3. Gheaţă Alexandrina 1'11"1/10

66 M LIBER BĂIEŢI

1. Drogeanu Trăian 45 sec.
2. Roman Alexandru 50 sec.
3. Rusu Costel 55,2 sec.

Locul I — Raionul 1 Mai, 83 p.
Locul II — Raionul 23 August, 61 p.
Locul III — Raionul 16 Februarie, 53 p.

Cupa „Scînteii pionierului" a fost cucerită de echipa raionului 1 Mai, raion care cîştigă pentru a şasea oară mult rîvnitul trofeu. Cîştigătorii cupei, ediţia a XIV-a de anul trecut, raionul 30 Decembrie, s-a clasat de-abia pe locul IV.

Duminică, 22 august la Telejurnalul pionierilor, puteţi urmări pe micul ecran aspecte de la finala Cupei „Scînteii pionierului".

DIN LUCRĂRILE SOSITE LA CONCURSUL NOSTRU

„EXCURSIE", desen în acuarelă de Ghercă Gerda, clasa a VII-a, Școala generală de 8 ani nr. 3 Roman.

CINTEC

Eu vreau să-ți fac un cîntec,
Partidul meu iubit!
Eu sînt un mic poet,
Dar și privighetoarea-i
mică
Și cîntă cu argint în glas.
Îți fac cununi din părul
meu bălai
Partid, lumina vieții mele!

ISTVAN CORNELIU
cl. a V-a
Școala generală de 8 ani,
comuna Podgoria, raionul
Rîmnicu-Sărat.

„O ULTIMA VERIFICARE INAINTE DE LANSARE SPRE INALTIMI", fotografie executată de Gavozdea Nicolae, clasa a VI-a, cercul „Micii fotografi" al Casei pionierilor din Sibiu.

CU VACANȚA, LA DRUM

Dragi pionieri, vreți să faceți o frumoasă excursie pe valea Dîmboviței? Da? Atunci nu mai pierdeți vremea în căutarea vreunui mijloc de transport, doar peste cîteva ore se întunecă. Totul a fost pregătit de mine. Iată, chiar în momentul acesta am plecat cu un microbuz din Cîmpulung.

...E cald. Mașina aleargă în direcția nord-est, parcă vrînd să se întreacă cu numeroasele edificii citadine ce însoțesc șoseaua națională. De afară, prin ferestrele deschise, un val de aer proaspăt ne răcorește fețele îmbujorate. Luînd cotul la dreapta, mașina părăsește șoseaua asfaltată, continuînd însă, să meargă cu aceeași viteză, spre Valea Mare, unde odinioară și-a petrecut viața Topîrceanu, iar acum se află Casa memorială a poetului.

Lăsînd în urmă Valea-Mare cu frumoasele ei amintiri și cu așezarea-i pitorească, mașina este nevoită să micșoreze viteza. Urcăm dealul Stoieneasca. Martorii șoselei, cîțiva copaci mai bătrîni, fac începutul unor nesfîrșite livezi de pomi tineri, plantați în urmă cu vreo patru-cinci ani, care deja au dat în rod. La ieșirea din Stoienești, comună așezată între munți, valea Dîmboviței ne oferă minunate priveliști. Rîul bătrîn își rostogolește apele la vale izbind cu putere în colțurile încăpățînatelor stînci ce se ridică semețe. Neizbutind să le sfărîme, apele tumultuoase se opresc o clipă formînd ochiuri, parcă sfătuindu-se cum să lovească, apoi se năpustesc zadarnic, cu ultimele puteri asupra stîncii care rămîne neclintită. Intimidate, apele se strecoară sfios pe lîngă stînci, ocolindu-le, ca apoi cu puteri înnoite să se arunce în luptă. De o parte și de alta a Dîmboviței, munții, cu pereți de granit, își înalță falnic frunțile susținînd bolta cerului. În vîrful lor, pe marginea abisului din partea stîngă a Dîmboviței, se află „Cetățuia", o mănăstire care datează din timpul lui Negru Vodă; ea poartă cu sine vechi legende.

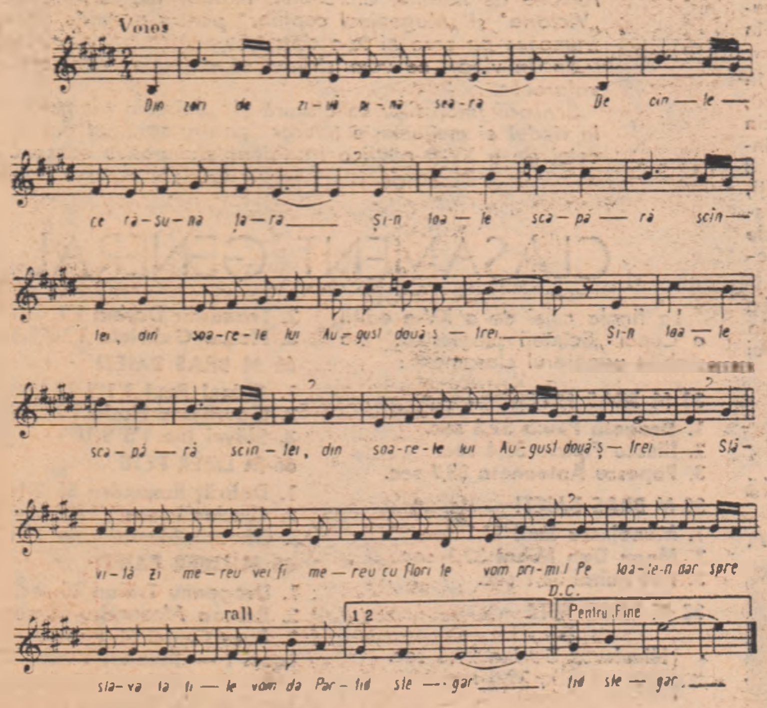
Dîmbovița, parcă obosită de-atîta zbucium, își încetinește cursul în depresiunea Cetățeni, o dată cu apariția amurgului. Discul palid al lunii se ridica încet pe cer și razele ei argintii mîngîiau coama munților, cînd mașina s-a oprit în fața căminului cultural din comuna Cetățeni.

— Ei, prieteni, v-a plăcut călătoria? Dacă v-a plăcut, să-mi spuneți ca să mai facem și altele.

TICAN GABRIEL
Școala generală de 8 ani
comuna Berevoiești,
raionul Muscel

SUB SOARELE LUI AUGUST

Versuri: Mihail COSMA — Muzica: Ion NICORESCU

1. Din zori de ziuă pînă seara
De cîntece răsună țara
Și-n toate scapără scîntei
Din soarele lui August 23.

Refren:

SLAVITĂ ZI
MEREU VEI FI,
MEREU CU FLORI
TE VOM PRIMI,
PE TOATE-N DAR,
SPRE SLAVA TA
TI LE VOM DA,
PARTID STEGAR!

2. Noi pionierii cu mîndrie
Purtăm cravata purpurie
Și-n ea lucesc mereu scîntei
Din soarele lui August 23.

Refren (același)

3. Voioși pe străzi la defilare
Cinstim măreața sărbătoare,
Cu cîntec, flori și porumbei,
Sub soarele lui August 23.

Refren (același)

Dragi copii, puteți asculta la radio cîntecul „SUB SOARELE LUI AUGUST" în ziua de 23 August, pe programul II, la ora 16.30.

COPACII TINERI

Ion BANUȚĂ

Copacii mari se fac pămînt, —
cei tineri se aruncă-n vînt
suindu-și trupu-n slavă
lîngă soarele de lavă.

Bătrînii luptători sînt vii
stindardul libertății e-n tării
focul sacru nu s-a mai stins
o treaptă de-argint s-a desprins

În tineri arde Evul nou,
fiecare e un erou, —
tăind din imensa noapte
își toarnă chipul în fapte.

Sînt atîtea vieți, amintiri,
lăsate-n vechile zidiri...
voi, uteciști, urcați mereu
și să întreceți visul meu!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361